

కొత్త టాడా చట్టాన్ని కూడా వ్యతిరేకిద్దాం

కొత్త టాడా చట్టం వచ్చే
 దాకా ఆగకుండా ముందు
 నుండే ఆ ప్రతిపాదనను
 గట్టిగా వ్యతిరేకించడం
 అవసరం. దుర్బినియోగం
 గురించి కాదు, దాని

వినియోగం గురించే సూత్రప్రాయంగా
 అందోళన చేయడం అవసరం

బహిరంగ సభ

16-4-2000, ఉ. 10 గం.లు

షటలం : తిలక హర్ణీ,
 మునిపల్ ప్రౌసూర్ల్
 (7 రోడ్ జంక్షన్)
శ్రీకాకుళం

అధ్యక్షత : కె.వి. జగన్నాథరావు (HRF)

వక్తలు : ఎం.ఎం. హరస్వేన్ (HRF)
 డి. ఆంజనేయ మూర్తి (OPDR)
 కె. బాలగోపాల్ (HRF)

మరియు
 డి.వి.వి. రామారావు నాయుడు
 (బొటానికల్ స్టేట్)

“అమెరిక్యూర్ల్ కెంప్రం-పర్యావరణం”
 అనే అంశంపై ప్రసంగిస్తారు.

1995లో తాత్కాలికంగా కాలం చెల్లిన ‘టాడా’ చట్టం ఇప్పుడు మళ్ళీ రాబోతున్నది. కేంద్ర ప్రభుత్వం తయారుచేసిన ముసాయిదా బిల్లును కొన్ని మార్పులు చేర్పులతో లా కమిషన్ అమోదించి ‘ఇక చట్టం చేసుకొమ్ము’ని వెనక్కిపంచించి. బజ్జెట్ వల్ల, గుజరాత్ గొడవవల్ల, బీహార్ సంఖోభం వల్ల మొన్నటి పార్లమెంట్ సమావేశంలో అబిల్యును ప్రవేశపెట్టేదుగాని రాబోయే సమావేశములో ప్రవేశపెట్టి చట్టం చేస్తారనడంలో సందేహమేమీ లేదు.

ఎందుకంటే, అయిదేళ్ళ పాటు టెర్రిటియాల్ చట్టం లేకుండా బతికామంటే ఒంటి మీద గుడ్డలు లేకుండా బతికినంత ఇబ్బందిగా అనిపిస్తున్నది మన పాలకులకు.

కేవలం రాజకీయ పాలకులకే కాదు, లా కమిషన్ ఛైర్మన్ జీవన్‌రిడ్జీ గారికి కూడా.

గతించిన టాడా పైన మానవహక్కుల కోటం నుండి వచ్చిన విమర్శన దప్పిలో పెట్టుకుని ఈ కొత్త చట్టాన్ని రాసామని లా కమిషన్ ఇంటుంది గానీ ఆ దాఖలాలు బిల్లులో పెడ్డగా కనిపించవు.

పోలీసు కష్టదీలో ముద్దాయి ఇచ్చే వాంగుల్లాన్ని సాక్ష్యంగా స్వీకరించవచ్చుననేది ‘టాడా’లోని చాలా అభ్యంతరకరమైన విషయాలలో ఒకటి. కొత్త టాడా బిల్లులో దానిని తీసేసి ఉంటే మానవహక్కుల విమర్శను కొంత మేరకయినా పట్టించుకొన్నారని అనుకొని ఉండవచ్చు. కానీ ఆ అంశాన్ని కొత్త టాడా బిల్లులోనూ కొనసాగించారు. అయితే ముద్దాయి పోలీసు కష్టదీలో వాంగులం ఇచ్చిన తరువాత వాంగుల్లా పత్రంతో పాటు ముద్దాయిని కూడా చీఫ్ జాడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ దగ్గర హజరు పెట్టాలనీ, అప్పుడు ముద్దాయి ఏమి చెప్పే అది ఆ న్యాయాధికారి నమోదు చేసుకోవాలనీ ఒక సవరణ చేర్చారు. కానీ న్యాయాధికారి వద్దనుండి ముద్దాయి తిరిగి పోలీసు కష్టదీకి పోక తప్పదు కాబట్టి దీని వల్ల ఏమంత ప్రయోజనం ఉండకపోవచ్చు.

నిర్దోషిత్వం రుజువుచేసుకునే బాధ్యత కొన్ని సందర్భాలలో ముద్దాయి పైనే పెట్టడం కూడా టాడాలోని అభ్యంతరకరమైన విషయాలలో మరొకటి. అది కొత్త బిల్లులో యథాతథంగా కొనసాగుతుంది.

ఇట్లు ఒక్కొక్కటి చెప్పుకోవక్కరలేదు. టాడాలోని అభ్యంతరకరమైన విషయాలాన్ని కొత్త బిల్లులోనూ ఉన్నాయి. నేర విచారణ కోర్టులో కాక వేరే ఎక్కడయినా (జైలులో సహ) జరపవచ్చును. కేసులో తుది తీర్చుమీద తప్ప అప్పిల్ ఉండదు, అది కూడా సుప్రీంకోర్టుకే తప్ప పైకోర్టుకు ఉండదు. సాక్ష్యాల పేర్లు, చిరునామాలు రఘుస్వామి ఉండవచ్చును. యాంటిపోటు బెయిలు ఉండదు. ముద్దాయి నేరం చేయలేదని కోర్టు నమ్మితే తప్ప బెయిలు సహితం ఇవ్వకూడదు.

ఇని నేర విచారణ పద్ధతికి సంబంధించిన విషయాలు.

కాగా, హక్కుల సంఘాలు గతించిన టాడాను విషయాలంచింది కేవలం నేరవిచారణ పద్ధతి అప్రజాస్వామికంగా ఉన్నందుకు మాత్రమే కాదు. అసలు ‘టెర్రిటియాల్ విచ్చిన్సుకర కార్బోకలాపం’ అనే నేరాల నిర్వచనమే అప్రజాస్వామికమనీ, అభ్యంతరకరమనీ హక్కుల సంఘాలు అందోళన చేశాయి. అయినా కొత్త బిల్లు ఆ నిర్వచనాలను యథాతథంగా కొనసాగించింది.

నిజానికి ఈ విషయంలో కేంద్రప్రభుత్వం ప్రజావ్యతిరేకతకు కొంత స్వందించి నిర్వచనాన్ని ఒక మేరకు సడలించే ప్రయత్నం చేసింది గానీ లా కమిషన్ అక్కరలేదనింది.

పాత టాడాలో టెర్రిస్టు చర్య అంటే ప్రజలను, లేదా ప్రజలలో ఒక వర్గాన్ని భయబ్రాంతులకు గురి చేసే చర్య, లేదా ప్రభుత్వాన్ని బలప్రయోగంలో బలప్రయోగంకునే చర్య. ‘టాడా’ దుర్యానియోగం గురించి గతంలో జరిగిన ఆందోళన ఫలితంగానేమో, కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ బిల్లును తయారు చేసినప్పుడు ‘ప్రభుత్వాన్ని బలప్రయోగంలో బలప్రయోగం లోబరచుకోవడం’ అనే వాక్యాన్ని తీసేసి ‘దేశ సమైక్యతకూ భద్రతకూ, సార్వభౌమత్వానికి హోని కలిగిండం’ అనే వాక్యం చేర్చింది. ఇది కనీసం కొంత నిర్దిష్టమైన అభియోగం. కానీ లా కమిషన్ ‘ప్రభుత్వాన్ని బలప్రయోగంలో బలప్రయోగం లోబరచుకోవడం’ అనే వాక్యం ఉండవలసిందే నన్నది. ఇప్పుడు లా కమిషన్ నుండి ప్రభుత్వానికి తిరిగి వెళ్లిన బిల్లులో రెండూ ఉన్నాయి! ఈ రకంగా కొత్త టాడా బిల్లులో ‘టెర్రిస్టు చర్య’ నిర్వచనం పాత టాడా చట్టుంలోని నిర్వచనం కంటే మరింత కలిసినమైనది.

‘విచ్చిన్నకర కార్బూకలాపాలు’ అనేది మరీ అభ్యంతరకరమైన అభియోగం. టెర్రిస్టు చర్య అనే దానిలో కనీసం ఒక హింసాత్మక ఘటన ఉంది. కానీ విచ్చిన్నకర కార్బూకలాపం అనేది కేవలం ఒక అభిప్రాయ వ్యక్తికరణను నేరటా గుర్తించే అభియోగం. ఈ దేశ ప్రజలలో ఎవరైనా ‘మేము ఈ దేశంలో భాగం కాదు’ అంటే చాలు, అది నేరం. దానికి శిక జీవిత త్వరు. పాత టాడాచట్టుంలో, దేశ సమగ్రతను, సమైక్యతను ప్రశ్నించే చర్య ‘మాటల రూపంలో ఉన్నా చేతల రూపంలో ఉన్నా వేరే ఏ రూపంలో ఉన్నా అది విచ్చిన్నకర కార్బూకలాపం అపుతుందని ఉండింది. కాళ్ళిర్లో, పంచాబులో, నగాలాండ్లో, అస్సంలో కొన్ని వేలమంది కేవలం తమ జాతివిముక్తి గురించి మాట్లాడినందుకు, రాసినందుకు ‘టాడా’ కేసుల పాలయ్యారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించిన కొత్త బిల్లులో ఆ నేరిర్వచనాన్ని సారాంశంలో అట్లాగే ఉంచినప్పటికీ, ‘మాటల రూపంలో ఉన్నా చేతల రూపంలో ఉన్నా వేరే ఏ రూపంలో ఉన్నా’ అన్న వివరణ మరీ ఎచ్చిట్లుగా ఉండనుకున్నారో ఏమాగానీ దానిని తొలగించారు. కాని అది ఉండవలసిందేనని లా కమిషన్ భావించింది. కాబట్టి ఇప్పుడు పార్దమెంటు ముందుకు పోబోయే బిల్లులో ఆ వాక్యం తిరిగి వచ్చి చేరింది.

పాత టాడా చట్టుం పట్ల వ్యక్తమైన తీవ్రమైన వ్యతిరేక ఫలితంగా టాడా చట్టుం శాశ్వతంగా రద్దు కాకపోయినా కనీసం కొత్త సపరణకయినా గురయిందనుకునే సంతృప్తి మిగలకుండా చేసిన ఘనత లాకమిషన్ ఘైర్మ్మ్ జ్యోస్ జీవన్‌రెడ్డి గారికి దక్కుతుంది. రాజకీయాయికులను నమ్ముకోలేము గానీ న్యాయమూర్తులు ప్రజాస్వామ్యాన్ని కాపాడతారని నమ్ముకోవచ్చునని భావించేవాళ్లు ఈదేశంలో చాలామంది ఉన్నారు. వారికిదే పోచ్చరిక కాగలదు.

చివరిగా, నేర విచారణ పద్ధతి, నేరాల నిర్వచనం అప్రజాస్వామికంగా ఉన్నాయన్నది మాత్రమే హక్కుల సంఘూల విమర్శ కాదు. ‘టాడా’ లో అంతకంటే ప్రాధమికంగానే లోపం ఉంది. ఆది రాజకీయ మిలిట్యోనీ, స్వయం న్యాయాధికార రాజకీయాలనూ నేరాలుగా మార్పి, మామూలు నేరాల కంటే కినింగా వాటితో వ్యవహారించాలని చూసే చట్టుం. అటువంటి చట్టుం ఎట్టిపురిష్టితిలోనూ ఆమోదనీయం కాదు.

రాజకీయ మిలిట్యోని గురించి, అంటే సాయుధపోరాట రాజకీయాల గురించి మనకు ఏ అభిప్రాయమైనా ఉండవచ్చు. కానీ అది ప్రాధమికంగా ఒక రాజకీయం. ఎంతో కొంత సామాజిక పునాది ఉన్న రాజకీయం. ఆ రాజకీయం ఎంచుకున్న సాయుధపోరాట రూపం వల్ల జరిగే హింసాత్మక నేరాలను సాధారణ చట్టుంతో ఎదుర్కొంటూ, మొత్తంగా ఆ రాజకీయాన్ని మాత్రం రాజకీయంగానే చూసి రాజకీయంగానే ఎదుర్కొవాలన్నది హక్కుల సంఘూల వాదన. ‘టాడా’ అందుకు భిన్నంగా ఆ రాజకీయాన్నే ఒక నేరంగా నిర్వచిస్తుంది. అందులోనూ మామూలు హక్కులకూ సహజ న్యాయ సూట్రాలకూ అర్థత లేని నేరంగా చూస్తుంది.

స్వయం న్యాయాధికార రాజకీయాలను నేరంగా నిర్వచించడం మరీ అభ్యంతరకరం. అందులోనూ వలసలన్నీ విముక్తి పోరాట ద్వారా స్వయంత రాజకీయ అస్త్రిత్వాన్ని ఏదో ఒక మేరకు సాధించుకున్న 20వ శతాబ్దిలో, భారత రాజ్యంలో అంతర్వ్యాగంగా ఉన్న ప్రజలవ్యర్థ బయలుకు పోతామనడానికి లీలులేదని, అనేటట్టయితే యావ్హానిత త్వరు విధిస్తామనీ అనడం చరిత్రెనే అపచ్చుం చేయడం. నిజానికి ఆ చరిత్ర ఫలితంగానే ‘స్వయం న్యాయాధికారం’ ఇక్కొర్కెని పోరాజకీయాల ఒడంబడికలో మొదటి స్క్యూనం పొందింది. అయినప్పటికీ ప్రపంచంలో ఏదేశ రాజ్యాంగమూ (అమలు చేయించుకునే అవకాశంలేని ఒకనాటి సోవియట్ రాజ్యాంగం తప్ప) స్వయం న్యాయాధికారాన్ని ఒక హక్కుగా గుర్తించకపోవడం ఒకేత్తుయితే, ఆ ఆలోచననే జీవిత త్వరు విధించగల నేరంగా భావించడం మరీ దారుణమైన విషయం.

ఏ సందర్భంలోనియనా ఇటువంటి చట్టుాన్ని ప్రజాస్వామ్యాదులు వ్యతిరేకించవలసిందే. అయితే ఇప్పటి పరిష్టితులలో దానిని పటటిస్తుంగా వ్యతిరేకించడం మరీ అవసరం. గ్లోబలైజేషన్ ఫలితంగా రేపు మన సామాజిక ఆర్థిక జీవితంలో పెరగబోయే అసంతృప్తి మీద ఈ కొత్త టాడాను ప్రభుత్వం పెద్ద ఎత్తున ప్రయోగించే ప్రమాదం ఉంది. ఆ అసంతృప్తి సాయుధరూపం తీసుకుంటేనే. ఇది జరుగుతుందని అనుకోవక్కురలేదు. గతంలో టాడా ప్రకటించుకున్న నేర నిర్వచనంలో నిమిత్తం లేకుండా ఎవరెవరి మీద ఎంత విచ్చాలవిడిగా ప్రయోగించారో మనకు ఇంపకం లేకపోలేదు. నిజానికి ఈ ‘దుర్యానియోగం’ గురించే అప్పట్లో ఎక్కువ గొడవ జరిగి టాడాను 1995లో పొడిగించకుండా నిలిపివేయడం జరిగింది.

**మానవహక్కుల వేదిక
HUMAN RIGHTS FORUM (HRF)**